OBYČEJNÉ DIFERENCIÁLNÍ ROVNICE

Analytické řešení obyčejných diferenciálních rovnic

Obyčejná diferenciální rovnice udává vztah mezi funkcí a jejími derivacemi ve tvaru:

$$F(x, f(x), f'(x), f''(x), \dots) = 0$$

- ullet Řešením je každá funkce g(x) vyhovující výše uvedené rovnici
- Volbou počátečních podmínek $[x_0, f_0 = f(x_0)]$ vybíráme z množiny funkcí g(x) jednu konkrétní
- Analytické metody řešení ODE prvního řádu
- Separace proměnných

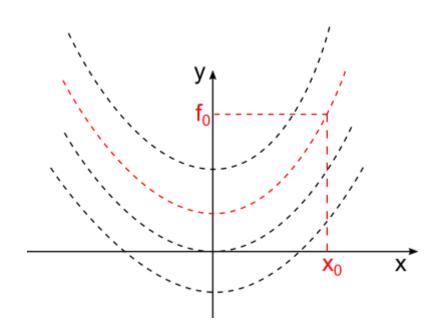
$$y' = x$$

$$\frac{dy}{dx} = x$$

$$dy = x dx$$

$$\int dy = \int x dx$$

$$y = \frac{x^2}{2} + C$$

Analytické řešení obyčejných diferenciálních rovnic

Homogenní rovnice.

$$y' = f\left(\frac{y}{x}\right) \qquad (x \neq 0)$$

(Homogenní) Lineární rovnice

$$y' + a(x)y = 0$$

$$y = C e^{-\int a(x) dx}$$

$$y' + a(x)y = b(x)$$

$$y = C(x) e^{-\int a(x) dx}$$

$$y = e^{-\int a(x) dx} \int b(x) e^{\int a(x) dx}$$

Bernoulliova rovnice

$$y' + a(x)y = b(x)y^n$$

substituce $u=y^{1-n}$ převede libovolnou Bernoulliho rovnici na lineární diferenciální rovnici

Použití diferenciálních rovnic

- Děje, které se mění v čase
 - × pomocí obyčejné diferenciální rovnice nebo soustavy rovnic

$$\frac{dF(t)}{dt} \neq 0$$

- Příklady použití
 - × matematický software
 - využít matematických funkcí softwaru pro řešení problémů z oblasti matematiky a numerické matematiky
 - funkce softwaru nezávislé na verzi
 - × počítačové zpracování signálu
 - využití transformací pro analýzu jednoduchých signálů, jejich korelací apod.
 - úvod do strojového učení
 - praktická analýza dat pomocí existujících frameworků
 - např. tensorFlow, Scikit-learn, Kerasd apod.

Použití diferenciálních rovnic

Fyzikální soustavy (pohybová rovnice)

$$\frac{dx}{dt} = v \qquad \qquad \frac{dv}{dt} = a$$

$$m\frac{d^2x}{dt^2} + b\frac{dx}{dt} + kx = F_0\sin(\Omega t)$$

Biologické modely

$$\frac{dS(t)}{dt} = -\beta S(t)I(t)$$

$$\frac{dI(t)}{dt} = \beta S(t)I(t) - \gamma R(t)$$

$$\frac{dR(t)}{dt} = \gamma R(t)$$

Finanční modely

$$dr(t) = \alpha r(t) dt + \beta r(t) dW(t)$$

Numerické metody řešení

Numerické metody pro řešení ODE

$$y^{i+1} = F(x^i, y^i, y^{i-1}, \dots, y^{i-k})$$

- Jednokrokové metody
 - Euler, Runge-Kutta, Verlet, Leap-Frog

$$y^{i+1} = y^i + hf(x^i, y^i)$$

- × Vícekrokové metody
 - Prediktor-korektor, Prediktor-modifikátor-korektor, Adams-Bashforth

$$y^{i+1} = y^i + \frac{3}{2}hf(x^i, y^i) - \frac{1}{2}hf(x^{i-1}, y^{i-1})$$

Eulerova metoda

Řešíme rovnici

$$y' = x \qquad \qquad y(x_0) = 2 \qquad \qquad x_0 = 0$$

Analytické řešení rovnice je

$$y(t) = \frac{x^2}{2} + C,$$
 $y(0) = \frac{0}{2} + C \rightarrow C = 2$

Místo derivace budeme využívat diferenci

$$\frac{d}{dt} \sim \frac{\Delta}{\Delta t}$$

Po dosazení do rovnice y' = x

$$\frac{\Delta y}{\Delta x} = x$$

Dle vztahu $\Delta y = y(x+\Delta x) - y(x)$ přepíšeme rovnici do tvaru jednokrokové metody a upravíme

$$\Delta y = x \Delta x$$
$$y(x + \Delta x) - y(x) = x \Delta x$$
$$y(x + \Delta x) = y(x) + x \Delta x$$

Eulerova metoda

Vyšlo

$$y(x + \Delta x) = y(x) + x\Delta x$$

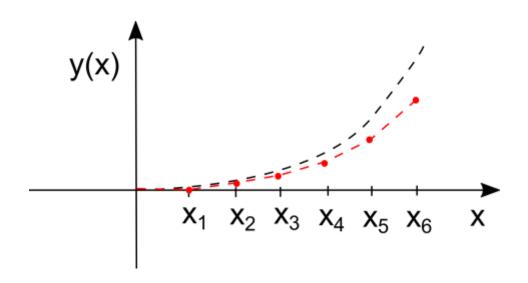
Obecné schéma jednokrokové iterační metody

$$y^{i+1} = y^i + h f(x^i, y^i)$$

Naše rovnice přepsaná do iterační podoby

$$y^{i+1} = y^i + hx^i;$$
 $y^0 = 2$

Přesnost odhadu numerické metody

- Odhad - nesouhlasí s přesným řešením -
- Chyba metody
 - \times krok h je příliš velký.
 - \times jednokroková metoda odhaduje pouze $y^{i+1} = F(y^i)$
- $lue{}$ Zaokrouhlovací chyba h o 0

Řešení rovnic – cvičení

Vyřešte rovnici

$$y' = x;$$
 $y(x_0) = 2,$ $x_0 = 0$

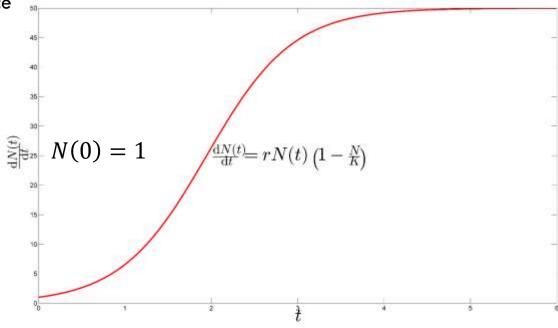
- pomocí
 - × symbolické matematiky,
 - × vybrané numerické metody (jednokrokové),
 - × vybrané vestavěné funkce softwaru (např. integrate).
- Porovnejte jednotlivá řešení z hlediska implementace, rychlosti a přesnosti řešení.

Řešení Verhulstova populačního modelu

- Verhulstův model růstu populace (1838)
- Vyřešte následující diferenciální rovnici pomocí symbolické a numerické matematiky

$$\frac{dN(t)}{dt} = rN(t)\left(1 - \frac{N(t)}{K}\right)$$

- ho kde r=2 a K=50 isou konstanty
 - \times r specifická míra růstu populace
 - K kapacita prostředí (horní hranice populace)
- Uvažujte počáteční podmínku

Řešení soustavy rovnic – nucené kmitání

Vyřešte následující soustavu diferenciálních rovnic pomocí symbolické a numerické matematiky dv

$$\frac{dx}{dt} = v$$

$$\frac{dv}{dt} = -2\delta \frac{dx}{dt} - \omega^2 x + f_0 \sin(\Omega t)$$

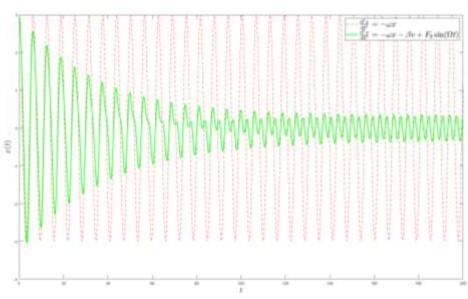
$$\times$$
 kde $\omega = 1$, $2\delta = 0.05$, $f_0 = 2$, $\Omega = 0.63$

$$\frac{dv}{dt} = a$$

$$m\frac{d^2x}{dt^2} + b\frac{dx}{dt} + kx = F_0 \sin(\Omega t)$$

$$\frac{d^2x}{dt^2} + 2\delta\frac{dx}{dt} + \omega^2 x = f_0 \sin(\Omega t)$$

- Uvažujte počáteční podmínky
 - \times x = 3
 - $\nu = 0$
- Postupně zkuste měnit parametry ω , β , F_0 a Ω a porovnejte jejich vliv na řešení

Vizualizace řešení – vektorové pole

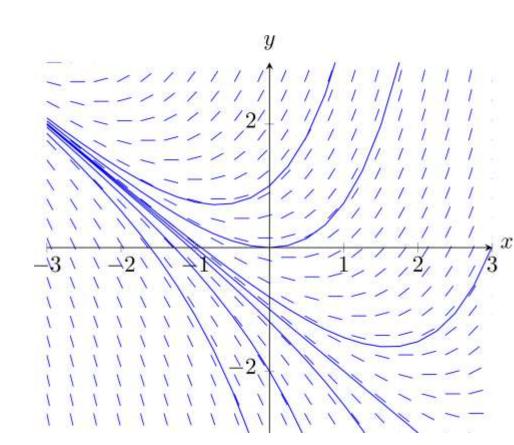
Zobrazte jednotlivá řešení následujících rovnic pomocí vektorového pole.

$$y' = x + y$$

$$y' = -\frac{x}{y}$$

$$y' = \frac{y^2}{x}$$

- Zvolte řešení (x, y) v rozsahu (-5,5)
- Použijte numerickou nebo symbolickou matematiku
- Vyznačte řešení, které vyhovuje vámi vybraným počátečním podmínkám

- Rovnice se silným tlumením
- 1952 Klasické numerické metody selhávají při popisu určitých chemických reakcí.
 - × Rychle reagující komponenta dosáhla rovnováhy daleko dříve než zbytek systému, který se mění velice pomalu.
- 1963 Důvodem selhání řešení je špatná stabilita klasických metod pro tyto typy úloh.
- Neexistuje žádná ucelená definice stiff systému.
 - Obecně jde o systém, kde se řešení mění velice pomalu, ale v okolí, kde nás řešení zajímá dochází k velice rychlému ustavení rovnováhy.
- Detekce "tuhosti" systému pomocí vlastních čísel Jacobiho matice

- Definice tuhosti soustavy
- Soustava obyčejných diferenciálních rovnic je tuhá, jestliže všechna vlastní čísla λ_j matice J mají zápornou reálnou část a koeficient tuhosti S je velký
 - \times matice I je Jacobiho matice soustavy ODR
- Seřadíme vlastní čísla tak, aby platilo

$$|Re(\lambda_1)| \le |Re(\lambda_2)| \le \dots \le |Re(\lambda_n)|$$

- × dostaneme $\lambda_{min} = \lambda_1$ a $\lambda_{max} = \lambda_n$
- Koeficient tuhosti je poté dán vztahem

$$S = \frac{|Re(\lambda_{max})|}{|Re(\lambda_{min})|}$$

- Jacobiho matice a jakobián soustavy ODR
- Mějme soustavu n ODR definovaných jako

$$y'_j = f_j(y_1, y_2, ..., y_n, x_1, x_2, ..., x_n); \quad j = 1, 2, ..., n; \quad y = y(x)$$

Jacobiho matice soustavy rovnic je definována jako matice parciálních derivací

$$J = \begin{pmatrix} \frac{\partial f_1}{\partial x_1} & \cdots & \frac{\partial f_1}{\partial x_n} \\ \frac{\partial f_2}{\partial x_1} & \cdots & \frac{\partial f_2}{\partial x_n} \\ \vdots & \ddots & \ddots \\ \frac{\partial f_n}{\partial x_1} & \cdots & \frac{\partial f_n}{\partial x_n} \end{pmatrix}$$

Determinant této matice nazýváme jakobiánem.

Mějme soustavu ODR prvního řádu

$$3y' = -10y + z$$
$$z' = y - 10z$$

Jacobiho matice J této soustavy vypadá následovně

$$J = \begin{pmatrix} \frac{\partial}{\partial y} (-10y + z) & \frac{\partial}{\partial z} (-10y + z) \\ \frac{\partial}{\partial y} (y - 10z) & \frac{\partial}{\partial z} (y - 10z) \end{pmatrix} = \begin{pmatrix} -10 & 1 \\ 1 & -10 \end{pmatrix}$$

ullet Vyřešením rovnice $oldsymbol{J} \cdot oldsymbol{x} = \lambda oldsymbol{x}$ dostaneme vlastní čísla Jacobiho matice $oldsymbol{J}$

Vlastní čísla matice / najdeme pomocí výpočtu determinantu rovnice

$$\det(\mathbf{J} - \lambda \mathbf{E}) = \det \begin{bmatrix} \begin{pmatrix} -10 & 1 \\ 1 & -10 \end{pmatrix} - \lambda \begin{pmatrix} 1 & 0 \\ 0 & 1 \end{pmatrix} \end{bmatrix} =$$

$$= \det \begin{bmatrix} \begin{pmatrix} -10 - \lambda & 1 \\ 1 & -10 - \lambda \end{pmatrix} \end{bmatrix} =$$

$$= \lambda^2 + 20\lambda + 99$$

- ullet Vyřešením této kvadratické rovnice dostaneme $\lambda_1=\lambda_{min}=-9$, $\lambda_2=\lambda_{max}=-11$.
- Koeficient tuhosti nabývá hodnoty

$$S = \frac{|Re(\lambda_{max})|}{|Re(\lambda_{min})|} = \frac{11}{9} \approx 1.2$$

 Ačkoli nabývají obě vlastní čísla záporných hodnot, je koeficient tuhosti malý a tato soustava není klasifikována jako tuhá

Soustavu

$$3y' = -10y + z$$
$$z' = y - 10z$$

modifikuje následovně

$$3y' = -100y - 0.01z$$

 $z' = y - 0.0001z$

a spočítáme koeficient tuhosti stejným způsobem

$$S = \frac{99.999}{0.0011} = \approx 9 \cdot 10^4$$

- Velká tuhost
 - × potřeba zvolit adekvátní metodu
 - × nebo adekvátně malý integrační krok
 - v některých případech dostačuje

- Stiff soustavy vyžadují modifikace stávajících numerických metod
 - × většinou do tvaru implicitních schémat
- Používané metody
 - × Implicitní a semiimplicitní Eulerova metoda
 - Rosenbrockovy metody
 - semiimplicitní tvar metod Rungeho-Kutty
 - Bulirsch-Stoerovy metody
 - × GBS metody,
 - vícekrokové Gearovy metody

Implicitní Eulerova metoda

- Mějme funkci f(x,y), kde y=y(x), definovanou na intervalu $\langle a,b\rangle$, který ekvidistantně rozdělíme na subintervaly s délkou h. Poté bude vztah pro explicitní a implicitní Eulerovu metodu vypadat následovně.
- Explicitní a implicitní Eulerova metoda
- Taylorův rozvoj pro funkci f(x+h,y(x+h))

$$f(x + h, y(x + h)) = f(x, y(x)) + f'(x, y(x))h + ... + O(h^2)$$

Explicitní vyjádření Eulerovy metody:

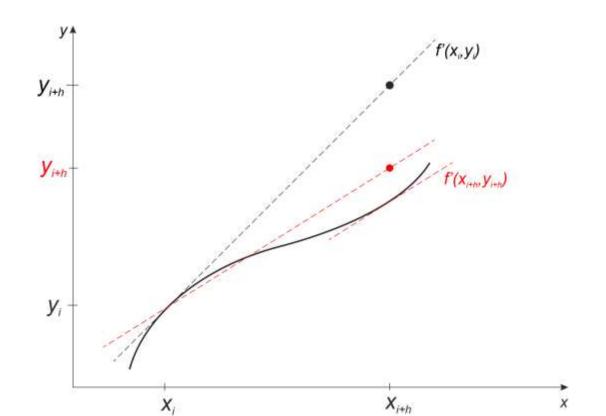
$$f'(x,y(x)) = \frac{f(x+h,y(x+h)) - f(x,y(x))}{h} + O(h^2)$$

Implicitní vyjádření Eulerovy metody:

$$f'(x+h,y(x+h)) = \frac{f(x+h,y(x+h)) - f(x,y(x))}{h} + O(h^2)$$

Implicitní Eulerova metoda

$$f'(x,y(x)) = \frac{f(x+h,y(x+h)) - f(x,y(x))}{h} + O(h^2)$$
$$f'(x+h,y(x+h)) = \frac{f(x+h,y(x+h)) - f(x,y(x))}{h} + O(h^2)$$

Stiff rovnice a jejich soustavy – cvičení

U následující rovnice nejdříve odvoď te a poté aplikujte implicitní i explicitní Eulerovu metodu. Postupně změňte krok h a sledujte přesnost a stabilitu obou metod, např. pomocí globální chyby. Počáteční podmínka je $y(0) = y_0 = 0$.

$$y' = -100y + 100$$

U následující soustavy rovnic nejdříve vypočítejte její koeficient tuhosti a poté pomocí implicitní a explicitní Eulerovy metody soustavu vyřešte. Počáteční podmínky jsou $y(0)=y_0=0$ a $z(0)=z_0=0$.

$$y' = 998y + 1998z$$

 $z' = -999y - 1999z$

APLIKACE ODE 1. ŘÁDU

Aplikace ODE 1. řádu – přehled

Rovnice 1. řádu nacházejí uplatnění v celé škále aplikací od technických, přes biologické, až po ekonomické a sociální. Cílem těchto aplikací je vytvořit model, který bude věrně popisovat studovaný děj a predikovat jeho vývoj v čase za různých podmínek. Cílem je získat výsledky rychleji a s menším úsilím, než které představuje reálný experiment, který často nelze ani smysluplně provést.

Níže jsou uvedeny některé oblasti, kde se lze s aplikacemi ODE setkat

- × Fyzikální (Ochlazování tělesa)
- × Chemické (Chemická kinetika)
- × Biologické (Šíření nemocí)
- × Ekonomické (Spotřeba domácností)

Fyzikální model – ochlazování tělesa

- Těleso o teplotě T_t je umístěno do prostředí s teplotou $T_p < T_t$
 - dochází k výměně tepla mezi tělesem a místností
 - imes do doby, až $T_t=T_p=T_{eq}$, kde T_{eq} je rovnovážná teplota soustavy
- Newtonovův zákon pro ochlazování tělesa:

$$\frac{dT_t}{dt} = -B \left(T_t - T_p \right)$$

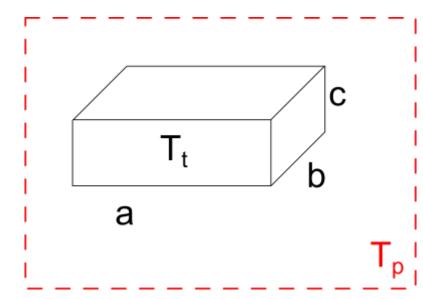
$$\frac{d}{dt} \left(T_t - T_p \right) = -B \left(T_t^0 - T_p \right)$$

$$T_t(t) = T_p + \left(T_t^0 - T_p \right) e^{-kt}$$

- $B = \frac{h A}{C} \text{ obsahuje}$
 - imes h koeficient přenosu tepla
 - × A plocha tělesa
 - × C celková tepelná kapacita
- Cílem je zjistit, jaká bude teplota tělesa po čase t

Fyzikální model – ochlazování tělesa

- Za jak dlouho se ochladí kovové těleso z počáteční teploty $T_t^0=120^\circ$ C na konečnou teplotu $T_f=30^\circ$ C, jestliže je těleso obklopeno vzduchem s $T_p=20^\circ$ C?
- Ohřev okolního vzduchu neuvažujeme
- Rozměry tělesa:
 - \times a = 0.1 m, b = 0.05 m, c = 0.01 m.
 - \times $A = 0.013 m^2$.
 - $\times V = 5 \cdot 10^{-5} m^3$.
- Koeficient přestupu tepla $h=0.85~W/(m^2K)$
- $lue{}$ Tepelná kapacita C=0.175~J/K
- Určíme konstantu $B = \frac{hA}{c} = 0.06 \text{ s}^1$

Chemický model – chemická kinetika

- Chemická kinetika popisuje rychlost chemické reakce komponent a popisuje závislost rychlosti reakce na parametrech a podmínkách, při kterých probíhá.
- Možné podmínky
 - \times n počet molekul, které se reakce účastní
 - × V objem, ve kterém se reakce odehrává
 - \times t čas, po který reakce probíhá
- lacktriangle Rychlost reakce v se dá vyjádřit jako změna počtu molů látky ${\it \Delta}n$ v objemu V za čas t

$$v = \frac{|\Delta n|}{V\Delta t} \qquad \rightarrow \qquad \lim_{\Delta t \to 0} \frac{|\Delta n|}{V\Delta t} = \left| \frac{dn}{V dt} \right|$$

ullet Pokud je V=konst lze rovnici přepsat do tvaru

$$\frac{dn}{V\,dt} = \frac{dc}{dt} \qquad \rightarrow \qquad \frac{dn}{V} = dc$$

kde c je koncentrace látky v čase t

Chemický model – monomolekulární reakce

ho V případě, že se reakce účastní pouze jeden typ molekuly (typ A), lze rychlost chemické reakce a vývoj koncentrace látky c_A popsat následujícím způsobem

$$v = -\frac{dc_A}{dt} = k c_A$$

$$-\frac{dc_A}{dt} = k c_A$$

$$-\frac{dc_A}{c_A} = k dt$$

$$-\ln c_A + C = kt$$

$$\ln \frac{c_{A0}}{c_A} = kt$$

 \times c_A koncentrace látky

imes k konstanta určující míru reakce

imes c_{A0} výchozí koncentrace před započetím reakce

$$c_A = c_{A0} e^{-kt}$$

Chemický model – bimolekulární reakce

V případě, že se reakce účastní dva typy molekuly (typ A), lze rychlost chemické reakce a vývoj koncentrace látky c_A popsat následujícím způsobem

$$v = -\frac{dc_A}{dt} = k c_A^2$$

$$-\frac{dc_A}{c_A^2} = k dt$$

$$-\int_{c_{A0}}^{c_A} \frac{dc_A}{c_A^2} = \int_{0}^{t} k dt$$

$$\left[\frac{1}{c_A}\right]_{c_{A0}}^{c_A} = kt$$

$$c_A = \frac{c_{A0}}{1 + c_{A0} kt}$$

 \times c_A koncentrace látky

imes k konstanta určující míru reakce

 $imes c_{A0}$ výchozí koncentrace před započetím reakce

Biologický model – šíření nemoci

- Modely vývoje nemoci v závislosti na vlivu různých parametrů
 - × např. HIV, AIDS, SARS, Ebola aj.
- Nejčastěji uvažované parametry
 - × infekčnost nemoci
 - x míra kontaktů
 - × dynamika populace (narození, úmrtnost)
 - × vliv vakcinace
 - vliv karantény
 - × vliv migrace
 - × ...
- Komplexnější modely obsahují sadu více než deseti rovnic
 - × každá s jedním nebo více parametry

Biologický model – šíření nemoci s konstantní infekčností

- ullet Počet nemocných jedinců D roste s konstantní mírou infekce a,
- ullet každá infikovaná osoba má konstantní pravděpodobnost b, že se vyléčí.
- Změnu počtu nakažených osob lze popsat rovnicí

$$\frac{dD}{dt} = a - bD$$

která má analytické řešení

$$D(t) = \frac{1}{b} \left(a - e^{-b(C+t)} \right)$$

kde $C = -\ln(a - bD(0))/b$ je integrační konstanta. Model má dále rovnovážné řešení ve tvaru

$$\frac{dD}{dt} = 0 \qquad \rightarrow \qquad D_0 = \frac{a}{b}$$

Ekonomický model – spotřeba domácností

- Model má za cíl popsat vývoj spotřeby domácností v závislosti na míře růstu k a času, po který k růstu dochází. Růst je ovlivněn zejména výdaji na
- dlouhodobou spotřebu (spotřebiče, nábytek atd.),
- krátkodobou spotřebu (potraviny, oblečení atd.),
- služby (nájem atd.)
- Mějme celkovou spotřebu domácností \mathcal{C} , která roste v konstantní míře 3 %, tj. k=0.03, poté následující rovnice popisuje vývoj spotřeby v čase \mathcal{C}' .

$$\frac{C'}{C} = k$$

$$\frac{dC}{C} = k dt$$

$$\ln|C| = kt$$

$$C = c e^{-kt}$$

kde konstanta c udává míru růstu

OBYČEJNÉ DIFERENCIÁLNÍ ROVNICE VYŠŠÍCH ŘÁDŮ

Obyčejné diferenciální rovnice vyšších řádů

Dbyčejná diferenciální rovnice udává vztah mezi funkcí a jejími derivacemi ve tvaru:

$$F(x, f(x), f'(x), f''(x), \dots) = 0$$

- ullet Řešením je každá funkce g(x) vyhovující výše uvedené rovnici
- Volbou počátečních podmínek $[x_0, f_0 = f(x_0)]$ vybíráme z množiny funkcí g(x) jednu konkrétní
- Pro nalezené řešení u rovnic vyšších řádů se využívají například přístupy založené na
 - nalezení substituce derivace (metoda parametru)
 - × snížení řádu diferenciální rovnice
 - x nalezení charakteristické rovnice
 - variaci konstant

Obyčejné diferenciální rovnice vyšších řádů

lacksquare Lineární rovnice řádu n.

$$y^{(n)} + a_{n-1}(x)y^{(n-1)} + \dots + a_0(x)y = f(x, y)$$

- × Wronského determinant
- Nehomogenní Lineární rovnice.

$$y^{(n)} + a_{n-1}(x)y^{(n-1)} + \dots + a_0(x)y = 0$$

- × Variace konstant
- Homogenní Lineární rovnice s konstantními koeficienty

$$y^{(n)} + a_{n-1}y^{(n-1)} + \dots + a_0y = f(x, y)$$

Charakteristická rovnice

Speciální rovnice

Besselova rovnice

$$P_0(x)y'' + P_1(x)y' + P_2(x)y = 0)$$

- \times kde $P_0(x)$, $P_1(x)aP_2(x)$ jsou spojité funkce. Řešení pomocí lineární transformace.
- Gaussova rovnice

$$x(1-x)y'' + [\gamma - (\alpha + \beta + 1)x]y' - \alpha\beta\gamma = 0$$

- × řešení je ve tvaru hyperbolické řady.
- Legendreova rovnice

$$(1 - x^2)y'' - 2xy' + n(n+1) = 0$$

imes kde n je celé nezáporné číslo. Řešení je ve tvaru Legendreova polynomu stupně n.

Metody řešení ODE 2. řádu – linearizace

Mějme Obyčejnou diferenciální rovnici 2. řádu ve tvaru

$$y'' = f(x)$$

- \times kde y = y(x)
- \times u f(x) předpokládáme spojitost
 - včetně derivací funkce až do řádu 2
- Můžeme obě strany rovnice dvakrát integrovat:

$$\iint y''dy \, dy = \iint f(x)dx \, dx$$

× dostáváme řešení ve tvaru

$$y = \iint f(x) dx \, dx$$

× provedeme substituci

$$z(x) = \int f(x) dx$$

Metody řešení ODE 2. řádu – linearizace

Pomocí substituce získáme sadu dvou rovnic, která obsahuje derivace funkcí y(x) a z(x) o řád nižší, než v původní rovnici, tedy provedeme linearizaci

$$y = \int z(x)dx \qquad \to \qquad y' = z(x)$$
$$z = \int f(x)dx \qquad \to \qquad z' = f(x)$$

- Výsledkem jsou dvě rovnice prvního řádu, které lze již řešit "známými" metodami.
- Linearizace
 - × cílem je snížit řád derivace tím, že provedeme substituci
 - aby bylo możno řešit vzniklou soustavu rovnic pomocí známých metod
 - x nevýhodou je zvyšování počtu rovnic

Metody řešení ODE 2. řádu – linearizace

ullet Proveďte linearizaci u následující rovnice a zjistěte analytické řešení y(x).

$$y'' = \ln x$$
$$y = \iint \ln x \, dx \, dx$$

pomocí následující substituce $z(x)=\int \ln x\ dx$ získáme sadu dvou diferenciálních rovnic prvního řádu, kterou již umíme vyřešit

$$z(x) = \int \ln x \, dx = x \ln x - x + C_1$$
$$y = \int (x \ln x - x) \, dx$$
$$y = \frac{x^2}{2} \left(\ln x - \frac{3}{2} \right) + C_2$$

- Počáteční podmínky $y(x_0) = y_0$, $z(x_0) = z_0$
- ullet x_0 můžeme volit tak, abychom obě integrační konstanty vynulovali

Metody řešení ODE 2. řádu – cvičení

- Porovnejte přesná řešení předchozího příkladu s numerickým odhadem, například pomocí explicitní a implicitní Eulerovy metody.
- Soustava rovnic má tvar

$$y' = z(x)$$

$$z' = \ln x$$

a přesná řešení mají pro jednotlivé rovnice tvar

$$y(x) = \frac{x^2}{2} \left(\ln x - \frac{3}{2} \right)$$
$$z(x) = x \ln x - x + c$$